

BÀI HỌC 2

SỨ ĐIỆP CỦA PHAO-LÔ VÀ QUYỀN CỦA ÔNG ĐỂ HƯỚNG DẪN HỘI THÁNH

CÂU GỐC: “Còn bây giờ, có phải tôi mong người ta ứng chịu tôi hay là Đức Chúa Trời? Hay là tôi muốn đẹp lòng loài người chăng? Vì bằng tôi còn làm cho đẹp lòng người, thì tôi chẳng phải là tôi tớ của Đấng Christ” (Ga-la-ti 1:10).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 2 Phi-e-rơ 3:15, 16; Ga-la-ti 1; Phi-líp 1:1; Ga-la-ti 5:12.

Các sinh viên đóng góp công quỹ để xây một trung tâm tại trường đại học của họ, nơi tất cả mọi người được nghênh tiếp. Hãy tưởng tượng vài năm sau khi họ trở về thì thấy các sinh viên khác đã thay đổi trung tâm đó. Không còn một căn phòng lớn, nơi mọi người có thể dành nhiều thì giờ với nhau. Thay vào đó, các phòng lớn được chia thành nhiều phòng nhỏ. Mỗi phòng đều có những luật lệ là ai có thể vào và ai không. Một số phòng cho phép chỉ một chủng tộc hay giới tính được vào. Những sinh viên đã thay đổi thiết kế nói rằng họ có quyền làm như vậy. Họ lý luận rằng giữ người ta riêng biệt là làm theo mọi thứ đã luôn luôn được thực hành trong quá khứ.

Phao-lô phải đối diện với một tình trạng giống như cảnh tượng này khi ông viết cho các tín đồ Ga-la-ti. Ông nói với họ về chương trình của mình cho dân ngoại (Dân ngoại là những người không phải người Do Thái). Phao-lô cho rằng dân ngoại có thể gia nhập hội thánh chỉ bởi đức tin mà thôi. Nhưng các giáo sư giả đã chống lại Phao-lô. Họ nhấn mạnh rằng dân ngoại trước hết phải chịu cắt bì, sau đó mới có thể gia nhập hội thánh.

Phao-lô thấy rằng sự dạy dỗ này tấn công ngay vào trung tâm của phúc âm, vì phúc âm dạy rằng chúng ta được cứu bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su. Vì vậy, Phao-lô đã chiến đấu chống lại cuộc tấn công này. Và sự tranh đấu của ông được thể hiện trong bức thư gửi tín đồ Ga-la-ti.

PHAO-LÔ, NGƯỜI VIẾT THƯ

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:15, 16. Hội Thánh thời Tân Ước nghĩ gì về các thư của Phao-lô? Những câu này dạy chúng ta gì về cách Đức Thánh Linh hướng dẫn người ta viết Kinh Thánh?

Phao-lô không cố gắng để tạo ra một tác phẩm nghệ thuật khi viết thư gửi tín đồ Ga-la-ti. Thay vào đó, Đức Thánh Linh hướng dẫn Phao-lô viết về tình trạng liên quan đến ông và các tín đồ trong các hội thánh ở Ga-la-ti.

Các bức thư là một phần quan trọng trong công việc của Phao-lô làm cho Đức Chúa Trời. Phao-lô thành lập một số hội thánh chung quanh Địa Trung Hải. Ông đã đi thăm các hội thánh bất cứ khi nào có thể, nhưng ông không thể ở lại một chỗ quá lâu. Vì vậy, Phao-lô viết thư cho các hội thánh để hướng dẫn họ trong khi vắng mặt. Theo thời gian, bản sao các thư của Phao-lô đã được chia sẻ với các hội thánh khác (Cô-lô-se 4:16). Một số thư của Phao-lô đã bị mất; tuy nhiên, ông đã viết ít nhất 13 sách trong Kinh Thánh. Những câu trong 2 Phi-e-rơ 3 chúng ta đọc ở trên cho thấy, vào một điểm nào đó, thư của Phao-lô được xem như là một phần của Kinh Thánh. Vinh dự dành cho các thư của Phao-lô cho thấy công việc ông làm cho Đức Chúa Trời đã được tôn trọng trong lịch sử của hội thánh.

Có một thời khi một số người tin rằng hình thức mà Phao-lô viết các thư của ông thì rất hiếm và đặc biệt. Nhưng quan điểm này đã thay đổi khi hai người trẻ tuổi từ Oxford khám phá quan trọng ở Ai Cập. Hai người này là Bernard Grenfell và Arthur Hunt. Họ tìm thấy khoảng 500,000 miếng tài liệu rất xưa viết trên giấy cói (papyrus). Papyrus là một loại cây cao như cỏ và mọc lên ở đầm lầy. Chúng được dùng để làm giấy trong thời Kinh Thánh. Trong số các văn bản bằng giấy cói, hai người này tìm thấy những bản rất xưa của Tân Ước. Họ cũng tìm thấy các hóa đơn, tờ khai thuế, biên lai nhận tiền, và thư từ cá nhân.

Sự khám phá của họ đã chứng minh rằng hình thức văn thư của Phao-lô đã được dùng cho tất cả các thư từ trong thời của ông. Các thư thường bao gồm bốn phần: (1) lời chào thăm nói lên tên của người viết và những người nhận thư; (2) một lời tạ ơn; (3) phần chính của bức thư; và (4) những tư tưởng kết thúc.

Vì vậy, Phao-lô viết theo mẫu của văn thư được dùng trong thời đó. Ông đã nói với những người trong thời của mình dưới một hình thức dễ dàng cho họ nhận ra.

Giả sử Kinh Thánh được viết ngày nay, Chúa sẽ dùng hình thức nào để nói với chúng ta?

PHAO-LÔ, NGƯỜI ĐƯỢC CHÚA LỰA CHỌN

Phao-lô viết thư của mình với hình thức được dùng cho thư từ trong thời Kinh Thánh. Nhưng Ga-la-ti có một số điều đặc biệt không thấy trong các thư khác của Phao-lô. Biết những điều này giúp chúng ta hiểu rõ hơn về tình trạng Phao-lô phải đối diện.

Phao-lô mở đầu bức thư của mình với lời chào thăm: Hãy đọc lời chúc mừng ông dùng trong Ga-la-ti 1:1, 2; Bây giờ, đọc những lời chúc mừng ông trong Ê-phê-sô 1:1; Phi-líp 1:1; và 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:1. Lời chào Phao-lô dùng trong thư Ga-la-ti giống như cách ông dùng trong các thư khác thế nào? Khác nhau thế nào?

Lời chào ở Ga-la-ti dài hơn những lời chào trong các thư khác của Phao-lô. Ông cũng cho biết nguồn gốc của quyền lực mình. Phao-lô là một sứ đồ. Chữ sứ đồ có nghĩa là “người được sai đi” hoặc “một sứ giả.” Trong Tân Ước, đó là mười hai môn đồ của Đức Chúa Giê-su và những người khác Ngài sai đi để nói với người ta về Ngài (Ga-la-ti 1:19; 1 Cô-rinh-tô 15:7). Phao-lô nói ông thuộc về nhóm nhân chứng đặc biệt này.

Phao-lô nói rất rõ rằng quyền của mình để lãnh đạo không đến từ con người. Có những người trong hội thánh đã cố gắng làm suy yếu quyền lực của ông. Tại sao họ lại làm vậy? Chúng ta đã thấy rằng một số người trong hội thánh đã không hài lòng với sứ điệp của Phao-lô. Ông nói rằng được cứu chỉ bởi đức tin trong Đấng Christ mà thôi và không bởi việc tuân giữ luật pháp. Vì vậy, một số người cảm thấy Phao-lô cho luật pháp không quan trọng. Họ gây ra rất nhiều rắc rối cho Phao-lô. Họ rất quý quyết trong cuộc tấn công. Họ biết sứ điệp Phúc âm của Phao-lô đã được gắn liền với quyền của ông để hướng dẫn, vì vậy, họ tấn công quyền lực của ông.

Họ không nói Phao-lô không phải là một sứ đồ, nhưng họ lý luận rằng việc ông là một sứ đồ không có nghĩa lý gì cả. Họ nói ông chỉ là một sứ giả – không hơn không kém. Họ tuyên bố phúc âm của ông chỉ là ý kiến riêng của ông, không phải của Đức Chúa Trời.

Phao-lô hiểu sự suy nghĩ này rất nguy hiểm. Vì vậy, ngay lập tức ông làm cho sáng tỏ rằng Đức Chúa Trời đã chọn ông làm sứ đồ.

Ngày nay nhiều người cũng đặt câu hỏi về Kinh Thánh ngay trong hội thánh chúng ta thế nào? Những cuộc tấn công chống lại Kinh Thánh được dùng dưới hình thức nào? Chúng đã ảnh hưởng sự suy nghĩ của bạn về quyền lực của Kinh Thánh để thay đổi đời sống của bạn thế nào?

SỨ ĐIỆP CỦA PHAO-LÔ

Trong lời mở đầu thư gửi tín đồ Ga-la-ti, Phao-lô nói rõ ràng quyền lực của mình là sứ đồ đến từ đâu. Ông còn nói gì khác trong lời mở đầu của mình? Ga-la-ti 1:3-5 giống Ê-phê-sô 1:2; Phi-líp 1:2, và Cô-lô-se 1:2 thế nào? Khác nhau thế nào?

Một điều đặc biệt về thư của Phao-lô là cách ông dùng các chữ “ân điển” và “bình an” trong lời cầu chúc của mình. Phao-lô dùng chữ “ân điển” thay vì thăm hỏi (Ga-la-ti 1:3). Trong tiếng Hy Lạp, chữ “ân điển” (charis) rất giống chữ “chào mừng” (charein). Nhưng chúng khác nhau. Phao-lô cũng thêm vào lời chào này chữ “bình an” là lời chào của người Do Thái.

Dùng chữ “ân điển” và “bình an” trong lời mở đầu của Phao-lô không chỉ là cách lịch sự. Thay vào đó, hai chữ này miêu tả sứ điệp phúc âm của ông. (Thật ra, Phao-lô dùng hai chữ này nhiều hơn bất kỳ người viết nào khác trong Tân Ước.) Ân điển và sự bình an không phải đến từ Phao-lô nhưng từ Đức Chúa Cha và Đức Chúa Giê-su Christ.

Phao-lô bao gồm phần nào của phúc âm trong Ga-la-ti 1:1-6?

Phao-lô không nói nhiều về phúc âm trong lời mở đầu, nhưng ông miêu tả trọng tâm của phúc âm chỉ trong một vài câu ngắn. Lẽ thật chính mà phúc âm được đặt trên là gì? Phao-lô nói phúc âm không được đặt trên việc giữ luật pháp, thay vào đó, phúc âm tùy thuộc hoàn toàn vào những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta qua sự chết của Ngài trên thập tự giá và sự sống lại của Ngài. Sự chết và sự sống lại của Chúa đã làm những gì mà chúng ta không bao giờ có thể tự làm cho mình. Ngài đã tiêu diệt quyền lực của tội lỗi và sự chết. Ngài giải thoát những người theo Ngài khỏi quyền lực của sự dữ. Quyền lực của điều ác nắm giữ rất nhiều người trong sự nô lệ và sợ hãi.

Phao-lô suy nghĩ cẩn thận về các ân điển và sự bình an mà Đức Chúa Trời tạo nên cho chúng ta trong Đấng Christ. Điều này thật tuyệt vời khiến ông thốt ra lời ngợi khen Đức Chúa Trời trong Ga-la-ti 1:5.

Hãy viết xuống sự hiểu biết của bạn về phúc âm. Hãy cố gắng không dùng nhiều chữ hơn Phao-lô dùng trong Ga-la-ti 1:1-5.

KHÔNG CÓ TIN LÀNH NÀO KHÁC

Hãy coi cách Phao-lô mở đầu các thư trong Rô-ma 1:8; 1 Cô-rinh-tô 1:4; Phi-líp 1:3; và 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:2. Những gì thường đến sau lời chào mở đầu? Và Ga-la-ti 1:6 khác thế nào?

Phao-lô viết về nhiều vấn đề mà các hội thánh phải đối diện. Nhưng trước hết ông bắt đầu bức thư với lời chào thăm. Sau đó là lời cảm tạ Đức Chúa Trời về đức tin của độc giả. Phao-lô viết thư gửi tín hữu Cô-rinh-tô theo cách này. Người Cô-rinh-tô phải chiến đấu chống lại mọi thứ tội lỗi (đọc 1 Cô-rinh-tô 1:4 và 1 Cô-rinh-tô 5:1). Nhưng tình trạng ở Ga-la-ti làm Phao-lô lo ngại. Vì vậy, ông bỏ đi lời tạ ơn thông thường cùng Đức Chúa Trời, và thay vào đó, ông đi thẳng vào vấn đề.

Đọc Ga-la-ti 1:6-9; và Ga-la-ti 5:12. Phao-lô dùng những lời mạnh mẽ nào để bày tỏ sự lo lắng của mình về những gì đang xảy ra ở Ga-la-ti?

Ông buộc tội họ là đang chống lại niềm tin của họ là Cơ Đốc nhân. Thật ra, chữ “bỏ” (Ga-la-ti 1:6) thường được dùng để miêu tả những người lính đã quay lưng lại với đất nước của họ bằng cách đào ngũ. Vì vậy, Phao-lô nói, trong cùng một cách, các tín đồ Ga-la-ti đang quay lưng lại với Đức Chúa Trời.

Các tín đồ Ga-la-ti đã quay lưng lại với Đức Chúa Trời thế nào? Phao-lô nói rằng họ đã theo một phúc âm khác. Ông không có ý nói là có nhiều phúc âm, nhưng có nghĩa là có nhiều giáo sư giả trong hội thánh. Họ dạy rằng đức tin nơi một mình Đấng Christ thì không đủ để cứu khỏi tội lỗi (Công vụ 15:1-5). Phao-lô rất khó chịu bởi sự dạy dỗ sai lầm này. Ông hy vọng rằng bất cứ ai rao giảng như vậy sẽ bị sự rửa sả của Đức Chúa Trời! (Ga-la-ti 1:8). Ông thậm chí còn nói tới hai lần (Ga-la-ti 1:9) để bày tỏ sự tức giận của mình.

Ngay cả trong hội thánh ngày nay, dường như chúng ta dạy rằng những gì mình làm thì quan trọng hơn những gì mình tin. Một số người nói rằng điều quan trọng nhất là mối tương giao hoặc kinh nghiệm của chúng ta với Đức Chúa Trời. Đúng, kinh nghiệm thì quan trọng. Nhưng điều gì Phao-lô viết trong Ga-la-ti cũng dạy chúng ta về sự quan trọng của niềm tin đúng?

NGUỒN LỰC PHÚC ÂM CỦA PHAO-LÔ

Đọc Ga-la-ti 1:6-9, 11-24. Những kẻ gây rối ở Ga-la-ti vu cáo Phao-lô viết phúc âm để được người ta khen ngợi. Giả thử Phao-lô muốn được người khác nghĩ tốt về mình, thì ông có thể viết những gì khác trong bức thư để được người ta ca tụng?

Tại sao Phao-lô nói rằng tín đồ người ngoại không cần phải cắt bì? Những kẻ thù của Phao-lô nói rằng đó là vì ông muốn càng nhiều người vào hội thánh càng tốt. Họ buộc tội Phao-lô chỉ quan tâm về số người hơn là về lẽ thật. Phao-lô biết rằng dân ngoại có thể không muốn bị cắt bì. Vì vậy, những kẻ thù có thể cho đó là lý do Phao-lô đã không yêu cầu dân ngoại phải cắt bì. Kết quả là ông bị buộc tội là muốn làm hài lòng mọi người! Ông trả lời bằng cách chỉ cho những kẻ tấn công mình với những lời mạnh mẽ ông viết trong Ga-la-ti 1:8, 9. Những câu này cho thấy rõ ràng rằng mục đích của Phao-lô không phải để người khác nghĩ tốt về mình. Nếu muốn vậy, ông đã trả lời một cách khác.

Tại sao Phao-lô nói không thể vừa theo Đấng Christ vừa cố gắng để làm đẹp lòng những người khác cùng một lúc?

Trong Ga-la-ti 1:11, 12, Phao-lô nói rằng ông đã nhận được phúc âm và quyền lực của mình để rao giảng và lãnh đạo từ Đức Chúa Trời. Những lời của Phao-lô trong Ga-la-ti 1:23, 24 nói lên quan điểm của ông thế nào?

Ga-la-ti 1:13-24 kể về cuộc đời của Phao-lô trước khi trở nên Cơ Đốc nhân (Ga-la-ti 1:13, 14). Những câu này cũng cho biết việc gì đã xảy ra khi ông trở thành Cơ Đốc nhân (Ga-la-ti 1:15, 16) và sau khi ông đi theo Chúa (Ga-la-ti 1:16-24). Phao-lô lý luận rằng hoàn cảnh của mỗi việc xảy ra trong đời sống của ông cho thấy ông đã không nhận được phúc âm từ bất cứ ai ngoại trừ từ Đức Chúa Trời. Ông từ chối không để bất cứ ai xúc phạm đến sứ mạng của mình bằng cách nghi ngờ sứ điệp đó đến từ đâu. Phao-lô biết điều gì đã xảy ra cho ông. Ông biết mình đã được kêu gọi để giảng dạy, và ông sẽ làm điều đó ngay cả khi gặp rất khó khăn.

Bạn chắc thế nào là Đấng Christ đã hướng dẫn bạn để phục vụ Ngài? Bạn biết chắc thế nào là Chúa đã đòi hỏi bạn phải làm gì? Giả sử bạn biết chắc chắn, tại sao bạn vẫn phải học để lắng nghe những lời khuyên khôn ngoan của những người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Trong mỗi hội thánh có một số bầm sinh là người Do Thái. Các thầy giáo người Do Thái làm việc qua các thành viên này để được quyền lực. Không ai có thể dùng Kinh Thánh để làm suy yếu sự dạy dỗ của Phao-lô. Thay vào đó, có những lời vu cáo giả dối nhất để làm suy yếu quyền lực của ông. Một vài người nói Phao-lô không phải là một trong những môn đồ đầu tiên của Đức Chúa Giê-su. Và một số khác nói rằng Phao-lô không nhận được lệnh để giảng dạy từ Đức Chúa Giê-su. Họ lý luận rằng Phao-lô đã quyết định dạy những điều đi ngược lại với các sứ đồ khác...”

“Phao-lô thấy những điều xấu xa này sẽ nhanh chóng hủy diệt các hội thánh. Ngay lập tức ông viết cho các tín đồ Ga-la-ti và phê bày những sự dạy dỗ sai lầm của họ. Với những lời rất mạnh, Phao-lô trách mắng những người đã từ bỏ lẽ thật.” – Phỏng trích, Ellen G. White, *Sketches from the Life of Paul*, tr. 188, 189.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc lại lời chào của Phao-lô gửi tín đồ Ga-la-ti. Trong những câu này, ông nói sự chết của Đức Chúa Giê-su xảy ra vì một lý do rất quan trọng. Lý do đó là gì? Và lý do đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta ngày nay?
2. Trong Ga-la-ti 1:14, Phao-lô nói ông đã rất hăng say để bảo vệ các truyền thống của người Do Thái. Phao-lô có ý nói “truyền thống” là những sự dạy dỗ của người Pha-ri-si mà họ tuân theo rất nghiêm ngặt. Truyền thống có phần nào trong đức tin của chúng ta? Kinh nghiệm của Phao-lô có thể cảnh báo cho chúng ta gì về việc không đặt truyền thống trước lẽ thật của Kinh Thánh?
3. Tại sao Phao-lô “dường như” không chịu đựng được đối với những người không tin những gì ông nói và làm? Đọc lại những điều ông viết về những người có những ý tưởng khác với phúc âm. Ngày nay hội thánh chúng ta nghĩ thế nào về một người có quan điểm mạnh mẽ như của Phao-lô?

TÓM LƯỢC:

Các giáo sư giả ở Ga-la-ti chống lại Phao-lô. Họ nói rằng Chúa đã không chọn ông làm sứ đồ hoặc ban cho ông sứ điệp. Phao-lô đối phó với cả hai cuộc tấn công trong những câu mở đầu của thư gửi tín đồ Ga-la-ti. Ông đã mạnh dạn nói rằng chỉ có một cách để được cứu. Và ông nói việc ông trở thành môn đồ của Đấng Christ cho thấy ông đã được kêu gọi và phúc âm của ông chỉ có thể đến từ Đức Chúa Trời.